

ת"פ 6911/08/20 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 6911-08-20 מדינת ישראל נ' פלונית
תיק חיצוני: 453493/2020

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמת פלונית
פסק דין

עניינו של פסק דין זה בהפסקת הליכים בעניינה של הנאשמת לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית - התפתחותית), תשכ"ט - 1969 (להלן: "חוק הסעד").

העובדות וההליכים המשפטיים

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת פציעה כשעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 334 + סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום היו הנאשמת והמתלונן בני זוג נשואים ומתגוררים בקרית ים. בתאריך 23.7.2020 בסמוך לשעה 21:00 עת שב המתלונן לבית מעבודתו, פנה לנאשמת והציע לה לאכול עמו ארוחת ערב. משסירבה הנאשמת להצעתו לאכול יחדיו ארוחת ערב, ניגש המתלונן למטבח הבית והכין לעצמו אוכל. באותן נסיבות, לאחר שסיים המתלונן לאכול, ניגש למיטתו כאשר הוא אוחז בידו בפלאפון האישי שלו. אז, ניגשה הנאשמת, חטפה מידו את הפלאפון הנייד והטיחה אותו ברצפה.

בעקבות האמור, משהבחינה הנאשמת כי המתלונן קם ממיטתו ורצה לצאת מהבית בעקבות מעשיה, החלה הנאשמת לתקוף אותו בכך ששרטה אותו באמצעות ציפורניה בחזהו ובידיו וגרמה לו לחבלות של ממש בדמות שפשופים שטחיים מרובים. בהמשך, משהבחין המתלונן כי על השולחן במטבח הבית מונחת כוס לשתיית קפה ובתוכה מים חמים ולצדה מונחת סכין מטבח בעלת ידית בצבע כתום, לקח המתלונן את הפינג'אן ושפך את תכולתו לכיור. הנאשמת ניצלה את ההזדמנות ולקחה לידיה את הסכין ודקרה באמצעותה את המתלונן שלוש פעמים, בבית החזה, בזרוע שמאל ובעצם הבריה מצד שמאל. בעקבות האמור, נפצע המתלונן באזור הצלעות, פצע של עד 2 ס"מ בעצם הבריה ופצע עד 4 ס"מ בזרוע שמאל ונזקק לטיפול רפואי.

3. לבקשת ההגנה הופנתה הנאשמת לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית וכן לקבלת חוות דעת של וועדת האבחון על פי חוק הסעד וזאת על רקע היותה סובלת ממחלת ההנטינגטון.

עמוד 1

4. מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה ביום 11.3.21 לבית המשפט עולה כי הנאשמת סובלת ממחלת ההנטינגטון - מחלה ניוונית קשה הנגרמת ממותם של תאי מוח ומשלבת הליכי דימנציה, קשיי זיכרון וקושי בשליטה תנועתית. חוות הדעת מציינת כי יכולת השיפוט ושיקול הדעת של הנאשמת לקויים. עוד צוין שהנאשמת איננה מוכרת למערכת הפסיכיאטרית טרם הסתבכותה בתיק זה. חוות הדעת מציינת כי הנאשמת איננה יכולה להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ואיננה מסוגלת ליטול חלק בהליכים המשפטיים כנגדה ולשתף פעולה עם סגורה. לפיכך, קבעה חוות דעת זו שהנאשמת איננה כשירה לעמוד לדין.

5. ביום 25.3.21 הוגשה חוות דעת של וועדת האבחון. חוות הדעת מציינת כי הנאשמת מאובחנת כסובלת ממחלת ההנטינגטון, מתקשה בהליכה ונעזרת בהליכון, סובלת מדמנציה ותשושת נפש. עוד מצוין כי לאורך השנים הנאשמת לא טופלה בגין מחלתה. כעת שווה הנאשמת בבית אבות ביחידה לתשושי נפש וזאת במסגרת הליכי המעצר. על פי הערכת הגריאטר המוחזי ד"ר גנאדי קוגן מחודש אוקטובר 2020, הנאשמת סובלת מדמנציה, אינה מסוגלת לתפקד באופן עצמאי, וללא השגחה צמודה עלולה לסכן את עצמה וסביבתה. חברי וועדת האבחון קבעו כי הנאשמת מתפקדת בתחום שאינו מוגבלות שכלית התפתחותית וכי תפקודה הוא על רקע מחלת ההנטינגטון ממנה היא סובלת. לסיכום קבעה חוות הדעת כי הנאשמת אינה יודעת להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ובין סיבה לתוצאה וכן איננה מסוגלת להבין את ההליך המשפטי או את ההשלכות של המעשים המיוחסים לה בכתב האישום. כמו כן קבעה וועדת האבחון כי היא סבורה כי בעת ביצוע המעשה לא היתה הנאשמת אחראית למעשיה וכי מחלת ההנטינגטון גורמת לפעילות אלימה, אימפולסיבית וחסרת שיפוט, דהיינו דחף שאינו בר כיבוש. במסגרת ההמלצות המליצו חברי וועדת האבחון על דיור חוץ ביתי בבית אבות במחלקה לתשושי נפש.

6. ביום 8.4.21 הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית משלימה במסגרתה צוין כי הנאשמת מאושפזת במחלקה לתשושי נפש בהשגחה מתמדת 24 שעות ביממה על ידי צוות המחלקה. מצבה הנפשי מאז קבלתה לבית האבות מאוזן וטוב ללא אירועים חריגים של מסוכנות לעצמה או לאחרים ומסגרת זו עונה על צרכיה ומתאימה למצבה.

7. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה לאחר עיון בחוות הדעת שהוגשו בעניינה של הנאשמת, יופסקו ההליכים על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"). המאשימה עתרה לאימוץ המלצות וועדת האבחון ולהפסקת הליכים על פי חוק הסעד וכן עתרה לאמץ את המלצות דרכי הטיפול. הסגור טען כי הוא משאיר לשיקול דעת את השאלה מכוח איזה חוק יש להפסיק את ההליכים בעניינה של הנאשמת, האם על פי חוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א - 1991 (להלן: "**חוק טח"ן**") או על פי חוק הסעד וביקש לאמץ את המלצות הטיפוליות בעניינה של הנאשמת.

דין והכרעה

8. הסמכות להורות על הפסקת הליכים נגד מי שאינו כשיר לעמוד לדין מצויה בסעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כך:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 6 (א) לחוק טיפול בחולי נפש, התשט"ו-1953 או לפי סעיף 19ב(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), תשכ"ט-1969, שנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין, יפסיק את ההליכים נגדו...".

8. סעיף 19ב לחוק הסעד קובע:

19ב. הועמד אדם לדין פלילי ובית המשפט מצא, אם על פי ראיות שהובאו לפניו מטעם אחד מבעלי הדין ואם על פי ראיות שהובאו לפניו ביזמתו שלו, אחת מאלה:
(1) שהנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת ליקוי בכשרו השכלי;
(2) שהנאשם עשה את מעשה העבירה שהואשם בו, אך מחמת ליקוי בכשרו השכלי בשעת מעשה אין הוא בר עונשין, יצווה בית המשפט שהנאשם יובא לפני ועדת האבחון כדי שתחליט על דרכי הטיפול בו, ויחולו הוראות חוק זה בשינויים המחוייבים.

9. כאמור, הצדדים הגיעו להסכמה בשים לב לחוות הדעת שהוגשו בעניינה של הנאשמת כי ההליכים יופסקו על פי סעיף 170 לחסד"פ וזאת בשל העובדה שהנאשמת איננה מסוגלת לעמוד לדין כתוצאה ממחלת ההנטינגטון ממנה היא סובלת. לפיכך, אין מחלוקת כי התנאים שבסעיף 170 לחסד"פ מתקיימים וזאת גם דעתי על סמך התרשמותי מהנאשמת במהלך הדיונים שהתקיימו בעניינה וכן על סמך חוות הדעת שהוגשו בעניינה.

9. בענייננו חוות הדעת של וועדת האבחון מציינת מפורשות כי בעת ביצוע המעשה לא היתה הנאשמת אחראית למעשיה וכי מחלת הנטינגטון גורמת לפעילות אלימה, אימפולסיבית וחסרת שיפוט, דהיינו דחף שאינו בר כיבוש. הנאשמת אינה יודעת להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ובין סיבה לתוצאה וכן איננה מסוגלת להבין את ההליך המשפטי או את ההשלכות של המעשים המיוחסים לה בכתב האישום. חוות הדעת זאת משתלבת עם חוות הדעת האחרות שהוגשו בעניינה של הנאשמת והמסקנות שנקבעו. כל חוות הדעת מציינות את הקשר הסיבתי בין מחלתה של הנאשמת לבין אי כשירותה לעמוד לדין. לפיכך, לאור המפורט בחוות הדעת אני קובעת שהנאשמת אינה כשירה לעמוד לדין מחמת מחלת ההנטינגטון ממנה היא סובלת וזאת על פי חוק הסעד ובהתבסס על חוות הדעת של וועדת האבחון. לאחר סיום ההליך בבית המשפט, הנאשמת תהיה נתונה בפיקוח של וועדת האבחון והעובדים הסוציאליים על מנת לוודא את קיום התכנית הטיפולית וזאת על פי הוראות חוק הסעד.

10. חוות הדעת של וועדת האבחון המליצה על דרכי טיפול בעניינה של הנאשמת בדמות השמתה במסגרת חוץ ביתית ודומה כי גם על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית המסגרת בה היא שווה כעת במסגרת הליכי המעצר תואמת את

צרכיה ומבטיחה את הטיפול בנאשמת ואת ההגנה ממסוכנות שנשקפת לנאשמת עצמה או לסובבים אותה. ראוי לציין כי על פי חוק הסעד מי שאמון על קביעת דרכי הטיפול היא וועדת האבחון ולא בית המשפט ככל שבית המשפט קובע את הפסקת ההליכים על פי חוק הסעד.

11. סיכום של דבר, אני מורה כדלקמן:

- א. לאור העובדה שהנאשמת אינה כשירה לעמוד לדין, בשל מחלת הנטינגטון ממנה היא סובלת, אני מפסיקה את ההליכים בהתאם לסעיף 170 לחסד"פ.
- ב. לאור העובדה שוועדת האבחון כבר הגישה המלצותיה אני מורה שוועדת האבחון, הרשות המקומית והמוסד הסיעודי בו שוהה הנאשמת יישמו את התכנית עליה המליצה וועדת האבחון, יפקחו על ביצוע התכנית ויפעלו בהתאם להוראות חוק הסעד במקרה והתכנית לא תבוצע.
- ג. ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים - סכין, בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי .

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"א, 25 אפריל 2021, בנוכחות
הצדדים.